

"*সন্তুষ্টি*"

আজি দিলৱালা (অন্তৰ জয় কৰোঁতা) পিতাই নিজৰ স্নেহী অন্তৰাসনধাৰী সন্তানসকলৰ সৈতে অন্তৰৰ বাৰ্তালাপ কৰিবলৈ আহিছে। দিলৱালাই নিজৰ সঁচা সন্তানসকলৰ সৈতে অন্তৰৰ লেন-দেন কৰিবলৈ, অন্তৰৰ খা-খবৰ শুনিবলৈ আহিছেহঁক। আত্মিক পিতাই আত্মাসকলৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰে। এই আত্মাসকলৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰিলে এই সময়তে অনুভৱ কৰিব পাৰা। তোমালোক আত্মাসকলৰ ইমান স্নেহৰ শক্তি আছে যে আত্মাৰ ৰচয়িতা পিতাক বাৰ্তালাপ কৰিবৰ বাবে নিৰ্বাণৰ পৰা বাণীলৈ লৈ আহা। তোমালোক এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা যে বন্ধনমুক্ত পিতাকো স্নেহৰ বন্ধনত বান্ধি দিয়া। জগতৰ লোকে বন্ধনৰ পৰা মুক্ত কৰোঁতা বুলি আহ্বান কৰি আছে আৰু এনেকুৱা বন্ধনমুক্ত পিতা, সন্তানসকলৰ স্নেহৰ বন্ধনত সদায় বান্ধ খাই আছে। বান্ধি লোৱাত সিয়ান হোৱা। যেতিয়াই স্মৰণ কৰা পিতা হাজিৰ হৈ আছেই নহয় জানো, হজুৰ হাজিৰ হৈ আছে। গতিকে আজি বিশেষ ডবল বিদেশী সন্তানসকলৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰিবলৈ আহিছে। এতিয়া চিজনত বিশেষ টাৰ্ণ ডবল বিদেশীসকলৰ। গৰিষ্ঠ সংখ্যক ডবল বিদেশীয়ে আহিছে। মধুবন নিৱাসীতো আছেই মধুবনৰ শ্ৰেষ্ঠ স্থানৰ নিৱাসী। একে স্থানতে বহি বিশ্বৰ ভিন্ন আত্মাসকলৰ মিলন মেলা প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতা হয়। যিসকল আহে তেওঁলোক গুছি যায় কিন্তু মধুবন নিৱাসীতো সদায় থাকে!

আজি বিশেষ ডবল বিদেশী সন্তানসকলক সুখি আছে যে সকলো সন্তুষ্টিমণি হৈ বাপদাদাৰ মুকুটত জিলিকি আছেনে? সকলো সন্তুষ্টিমণি হোৱানে? সদায় সন্তুষ্টি হৈ থাকানে? কেতিয়াবা নিজৰ প্ৰতি অসন্তুষ্টি বা কেতিয়াবা ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলৰ প্ৰতি অসন্তুষ্টি বা কেতিয়াবা নিজৰ সংস্কাৰক লৈ অসন্তুষ্টি বা কেতিয়াবা বায়ুমণ্ডলৰ প্ৰভাৱৰ বাবে অসন্তুষ্টিতো নোহোৱা নহয়! সদায় সকলো কথাত সন্তুষ্টি হোৱানে? যি কেতিয়াবা সন্তুষ্টি কেতিয়াবা অসন্তুষ্টি তেওঁক সন্তুষ্টিমণি বুলি কোৱা হ'বনে? তোমালোক সকলোৱে ক'লা নহয় যে আমি সন্তুষ্টিমণি হয়। আকৌ এনেকৈতো নোকোৱা যে আমিতো সন্তুষ্টি হৈ থাকো কিন্তু আনে অসন্তুষ্টি কৰে। যিয়েই নহওঁক কিন্তু যি সন্তুষ্টি আত্মা হয় তেওঁলোক কেতিয়াও সন্তুষ্টিৰ বিশেষত্বক এৰিব নোৱাৰে। সন্তুষ্টি ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ বিশেষ গুণ বুলি কোৱা বা খাজনা বুলি কোৱা ই বিশেষ জীৱনৰ শৃংগাৰ হয়। যেনেকৈ কোনো বস্তু প্ৰিয় হ'লে তেন্তে প্ৰিয় বস্তুক কেতিয়াও এৰি নিদিয়। সন্তুষ্টি হৈছে বিশেষত্ব। সন্তুষ্টি হৈছে ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ বিশেষ পৰিৱৰ্তনৰ দৰ্শন। সাধাৰণ জীৱন আৰু ব্ৰাহ্মণ জীৱন। সাধাৰণ জীৱন অৰ্থাৎ কেতিয়াবা সন্তুষ্টি কেতিয়াবা অসন্তুষ্টি। ব্ৰাহ্মণ জীৱনত সন্তুষ্টিৰ বিশেষত্ব দেখি অজ্ঞানীও প্ৰভাৱিত হয়। এই পৰিৱৰ্তন অনেক আত্মাক পৰিৱৰ্তন কৰাৰ নিমিত্ত হৈ যায়। সকলোৰে মুখেৰে এয়াই উচ্চাৰিত হয় যে এওঁলোক সদায় সন্তুষ্টি অৰ্থাৎ আনন্দিত হৈ থাকে। য'ত সন্তুষ্টিতা আছে ত'ত আনন্দ নিশ্চয় থাকে। অসন্তুষ্টিয়ে আনন্দ নোহোৱা কৰে। এয়াই ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ মহিমা। যদি সদায় সন্তুষ্টি নাই তেন্তে সেয়া সাধাৰণ জীৱন। সন্তুষ্টি হৈছে সফলতাৰ সহজ আধাৰ। সন্তুষ্টি হৈছে গোটেই ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰৰ স্নেহী কৰি তোলাৰ শ্ৰেষ্ঠ সাধন। যি সন্তুষ্টি হৈ থাকিব তেওঁৰ প্ৰতি সকলোৰে স্নেহ স্বতঃ থাকিব। সন্তুষ্টি আত্মাক সদায় সকলোৱে নিজেই সমীপত অনাৰ বা প্ৰতিটো শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্যত সহযোগী কৰি তোলাৰ বাবে চেষ্টা কৰিব। তেওঁলোকে পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া নহ'ব যে মোক সমীপত লৈ যোৱা। মোক সহযোগী কৰি তোলা বা মোক বিশেষ আত্মাৰ তালিকাত আনা। ভবাৰো প্ৰয়োজন নহ'ব। কোৱাৰো প্ৰয়োজন নহ'ব। সন্তুষ্টিৰ বিশেষত্বই স্বয়ং প্ৰত্যেক কাৰ্যত গ'ল্ডেন চাঞ্চলৰ বনাই দিব। স্বতঃ কাৰ্যৰ অৰ্থে নিমিত্ত হোৱা আত্মাসকলৰ সন্তুষ্টি আত্মাৰ প্ৰতি সংকল্প উদয় হ'ব আৰু চাঞ্চ (সুযোগ) পায়ৈ থাকিব। সন্তুষ্টিয়ে সকলোৰে স্বভাৱ সংস্কাৰত সমন্বয় আনে। সন্তুষ্টি আত্মা কেতিয়াও কাৰো স্বভাৱ সংস্কাৰক লৈ ভীতিগ্ৰস্ত হওতা নহয়। এনেকুৱা সন্তুষ্টি আত্মা হৈছা নহয়। যেনেকৈ ভগৱান তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল, তোমালোক নগ'লা। ভাগ্য স্বয়ং তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল। ঘৰত বহিয়েই ভগৱানক পালা, ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰিলা। ঘৰত বহি সকলো খাজনাৰ চাবিকাঠী পালা। যেতিয়াই বিচৰা, যি বিচৰা

08-12-2019 প্রাতঃমুৰুলী ওঁম্ শান্তি “অব্যক্ত-বাপদাদা” ৰিভাইজ্ 18-03-1985 মধুবন

খাজনা তোমালোকৰ হয় কিয়নো তোমালোক অধিকাৰী হৈ নগ'লা জানো। গতিকে এইদৰে সকলোৰে সমীপলৈ অহাৰ, সেৱাৰ সমীপলৈ আহাৰ সুযোগো স্বতঃ প্রাপ্ত হয়। বিশেষত্বই স্বয়ং আগবঢ়াই লৈ যায়। যি সদায় সন্তুষ্ট হৈ থাকে তেওঁৰ প্ৰতি সকলোৰে স্বতঃ অন্তৰৰ স্নেহ থাকে। বাহ্যিক স্নেহ নহয়। এটা হৈছে কাৰোবাক তুষ্ট কৰিবৰ বাবে বাহ্যিক স্নেহ দেখুওৱা। এটা হৈছে অন্তৰৰ স্নেহ। বিতুষ্ট যাতে নহয় তাৰ বাবেও স্নেহ কৰিবলগীয়া হয়। কিন্তু তেওঁলোক চিৰকালৰ বাবে স্নেহৰ পাত্ৰ নহয়। সন্তুষ্ট আত্মাই সদায় সকলোৰে অন্তৰৰ স্নেহ লাভ কৰে। কোনোবা নতুন হওক বা পুৰণা হওক, কোনোবাই কাৰোবাক পৰিচয়ৰ ৰূপত জানক বা নাজানক কিন্তু সন্তুষ্টিয়ে সেই আত্মাৰ পৰিচয় দিয়ে। প্ৰত্যেকৰে অন্তৰে বিচাৰিব এওঁৰ লগত কথা পাতো, এওঁৰ লগত বহো। তেন্তে এনেকুৱা সন্তুষ্ট হোৱানে? দৃঢ় হোৱা নহয়! এনেকৈতো নোকোৱা- হৈ আছে। নহয়! হৈ গ'লো।

সন্তুষ্ট আত্মা সদায় মায়াজিৎ হয়েই। এয়া মায়াজিতসকলৰ সভা নহয় জানো। মায়াক ভয় কৰোঁতাতো নোহোৱা। মায়াক কাৰ ওচৰলৈ আহে? সকলোৰে ওচৰলৈ নাহে জানো! এনেকুৱা কোন আছে যিয়ে ক'ব - মায়াক নাহেই। সকলোৰে ওচৰলৈ আহে কিন্তু কোনোবা ভীতিগ্ৰস্ত হৈ যায়, কোনোবাই চিনি লয় সেয়েহে সাৱধান হৈ যায়। মৰ্যাদা ৰেখাৰ ভিতৰত থাকোঁতা পিতাৰ আজ্ঞাকাৰী সন্তানসকলে মায়াক দূৰৈৰ পৰাই চিনি লয়। চিনি পোৱাত দেৰি কৰিলে বা ভুল কৰিলে তেতিয়া মায়াক লৈ ভয়-ভীত হৈ যায়। যিদৰে সোঁৱৰণিৰ কাহিনী শুনিছা - সীতা কিয় প্ৰবঞ্চিত হ'ল? কিয়নো চিনি নাপালে। মায়াক স্বৰূপক নজনাৰ বাবে প্ৰবঞ্চিত হ'ল। যদি চিনি পালেহেঁতেন যে এয়া ব্ৰাহ্মণ নহয়, ভিক্ষাৰী নহয়, ৰাৱণ হয় তেন্তে শোকৰ কুটিৰৰ ইমান অনুভৱ কৰিবলগীয়া নহ'লহেঁতেন। কিন্তু দেৰিকৈ চিনি পালে সেয়ে প্ৰবঞ্চিত হ'ল আৰু প্ৰবঞ্চনাৰ বাবে দুখ পাবলগীয়া হ'ল। যোগীৰ পৰা বিয়োগী হৈ গ'ল। সদায় সন্নিধ্যত থকাৰ পৰা দূৰ হৈ গ'ল। প্ৰাপ্তি স্বৰূপ আত্মাৰ পৰা কাতৰে বিনতি কৰোঁতা আত্মা হৈ গ'ল। কাৰণ? পৰিচয় কম। মায়াক ৰূপক চিনি পোৱাৰ শক্তি কম হোৱাৰ বাবে মায়াক খেদি পঠোৱাৰ পৰিৱৰ্তে নিজে ভীতিগ্ৰস্ত হৈ যায়। পৰিচয় কিয় কম হয়, সময়ত কিয় চিনি পোৱা নাযায়, পিছত কিয় পোৱা যায়। ইয়াৰ কাৰণ? কিয়নো সদায় পিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ মতত নচলে। কোনোবা সময়ত স্মৰণ কৰে, কোনোবা সময়ত নকৰে। কোনোবা সময়ত উৎসাহ-উদ্দীপনাত থাকে, কোনোবা সময়ত নাথাকে। যি 'সদায়'ৰ আজ্ঞা উলংঘন কৰে অৰ্থাৎ আজ্ঞাৰ ৰেখাৰ ভিতৰত নথকাৰ বাবে মায়াই সময়ত প্ৰৱঞ্চনা কৰি দিয়ে। মায়াক চিনাক্তকৰণ শক্তি বহুত আছে। মায়াই চাই থাকে যে এই সময়ত এওঁ দুৰ্বল। গতিকে এনেকুৱা ধৰণৰ দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰা তেওঁক আপোন কৰি ল'ব পাৰে। মায়াক অহাৰ ৰাস্তাই হ'ল দুৰ্বলতা। অলপো যদি ৰাস্তা পায় তেন্তে তৎক্ষণাত আহি উপস্থিত হয়। যেনেকৈ আজিকালি ডাকুৱে (ডকাইতে) কি কৰে! দুৱাৰ বন্ধ থাকিলেও ভেণ্টিলেটৰেদিও আহি যায়। অলপো সংকল্প মাত্ৰও দুৰ্বল হোৱা অৰ্থাৎ মায়াক ৰাস্তা দিয়া সেয়েহে মায়াজিৎ হোৱাৰ বহুত সহজ সাধন হৈছে - সদায় পিতাৰ লগত থকা। লগত থকা অৰ্থাৎ স্বতঃ মৰ্যাদা ৰেখাৰ ভিতৰত থকা। এটা-এটা বিকাৰৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱাৰ পৰিশ্ৰম কৰাৰ পৰা হাত সাৰি যাবা। লগত থাকিলে তেতিয়া স্বতঃ যেনেকুৱা পিতা তুমিও তেনেকুৱা। সংগৰ ৰং স্বতঃ লাগি যাব। বীজক এৰি কেৱল শাখাবোৰক কটাৰ পৰিশ্ৰম নকৰিবা। আজি কামজিৎ হ'লা, কাইলৈ ক্ৰোধজিৎ হ'লা, এনেকুৱা নহয়। হয়েই সদাকালৰ বিজয়ী। যেতিয়া বীজৰূপৰ দ্বাৰা বীজক সমাপ্ত কৰি দিবা তেতিয়া বাৰে-বাৰে পৰিশ্ৰম কৰাৰ পৰা স্বতঃ হাত সাৰি যাবা। কেৱল বীজৰূপক লগত ৰাখা। তেতিয়া এই মায়াক বীজ এনেকৈ ভস্ম হৈ যাব যে আকৌ কেতিয়াও সেই বীজৰ পৰা অংশ ওলাব নোৱাৰিব। এনেও জুইত জ্বলি যোৱা বীজৰ পৰা কেতিয়াও ফল ওলাব নোৱাৰে।

গতিকে লগত থকা, সন্তুষ্ট হৈ থকা তেতিয়া মায়াই কি কৰিব! চাৰেঙাৰ হৈ যাব (আত্ম সমৰ্পণ কৰিব)। মায়াক চাৰেঙাৰ কৰাব নাজানা নেকি? যদি স্বয়ং চাৰেঙাৰ হোৱা তেন্তে মায়াক তেওঁৰ আগত চাৰেঙাৰ হয়েই। তেন্তে মায়াক চাৰেঙাৰ কৰালা নে এতিয়া প্ৰস্তুতি চলাই আছে? খবৰ কি? যেনেকৈ নিজৰ চাৰেঙাৰ হোৱাৰ উৎসৱ উদযাপন কৰা তেনেকৈ মায়াক চাৰেঙাৰ

08-12-2019 প্রাতঃমুৰুলী ওঁম্ শান্তি “অব্যক্ত-বাপদাদা” ৰিভাইজ্ 18-03-1985 মধুবন

কৰোৱাৰ উৎসৱ উদযাপন কৰিলা নে কৰিবা? হ'লী হৈ গ'ল মানে উৎসৱ হৈ গ'ল, জ্বলি গ'ল। আকৌ তালৈ গৈ এনেকুৱা পত্ৰতো নিলিখিবা যে কি কৰিম, মায়া আহি গ'ল। শুভসংবাদৰ পত্ৰ লিখিবা নহয় জানো। কিমান চাৰেঙাৰ চেৰিমণী উদযাপন কৰিলা, মোৰতো হৈ গ'ল কিন্তু অন্য আত্মাসকলৰ দ্বাৰাও মায়াক চাৰেঙাৰ কৰালোঁ। এনেকুৱা সংবাদ লিখিবা নহয়। অচ্ছা-

যিমান উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে আহিছা বাপদাদাইও সিমানেই সকলো সন্তানক এনেকুৱা উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে সন্তুষ্ট আত্মাৰ ৰূপত চাব বিচাৰে। লগনতো আছেই। লগনৰ চিন হ'ল- ইমান দূৰৈৰ পৰা সমীপত আহি উপস্থিত হ'লা। দিনে-ৰাতিয়ে লগনেৰে দিন গণি-গণি ইয়াত আহি উপস্থিত হ'লা। লগন নথকা হ'লে আহি পোৱাও কঠিন হ'লহেঁতেন। লগন আছে ইয়াততো উত্তীৰ্ণ হৈছা। পাছ চাৰ্টিফিকেট (উত্তীৰ্ণৰ প্ৰমাণপত্ৰ) পাই গ'লা। সকলো বিষয়তে পাছ (উত্তীৰ্ণ)। তথাপিও বাপদাদাই সন্তানসকলক ধন্যবাদ জনায় কিয়নো চিনাক্তকৰণৰ দৃষ্টি প্ৰখৰ হয়। দূৰৈত থাকিও পিতাক চিনি ল'লা। লগত অৰ্থাৎ দেশত থকা সকলেও চিনিব নোৱাৰে কিন্তু তোমালোকে দূৰৈত বহিও চিনি ল'লা। চিনি লৈ পিতাক নিজৰ কৰিলা বা পিতাৰ হৈ গ'লা। ইয়াৰ বাবে বাপদাদাই বিশেষ ধন্যবাদ জনায়। গতিকে যিদৰে চিনি পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত আগত গ'লা সেইদৰে মায়াজিৎ হোৱাৰ ক্ষেত্ৰতো এক নম্বৰ হৈ সদায় পিতাৰ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ নিশ্চয় হ'বা। যাতে বাপদাদাই মায়াৰ পৰা ভীতিগ্ৰস্ত হোৱা যিকোনো আত্মক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াব পাৰে যে এই সকলসন্তানৰ ওচৰলৈ গৈ মায়াজিৎ হোৱাৰ অনুভৱ সোধা। এনেকুৱা উদাহৰণ হৈ দেখুওৱা। যেনেকৈ মোহজিৎ পৰিবাৰ প্ৰসিদ্ধ হয় তেনেকৈ মায়াজিৎ সেৱাকেন্দ্ৰ প্ৰসিদ্ধ হওক! এইটো এনেকুৱা সেৱাকেন্দ্ৰ য'ত কেতিয়াও মায়াৰ প্ৰহাৰ হ'ব নোৱাৰে। মায়া অহাতো বেলেগ কথা আৰু মায়াই প্ৰহাৰ কৰাতো বেলেগ কথা। এই ক্ষেত্ৰত এক নম্বৰ কোন হ'ব? লণ্ডন, অষ্ট্ৰেলিয়া হ'ব নে আমেৰিকা হ'ব? পেৰিচ, জাৰ্মান, ব্ৰাজিল কোন হ'ব? যিয়েই হওক। বাপদাদাই এনেকুৱা চৈতন্য মিউজিয়াম (সংগ্ৰহালয়) ঘোষণা কৰিব। যেনেকৈ আবুৰ মিউজিয়াম এক নম্বৰৰ বুলি কয়, সেৱাৰ ক্ষেত্ৰতো আৰু সা-সজ্জাতো। তেনেকৈ মায়াজিৎ সন্তানসকলৰ চৈতন্য মিউজিয়াম হওক। সাহস আছে নহয়? তাৰ বাবে এতিয়া কিমান সময় লাগিব? সোণালী জয়ন্তীতো তেওঁলোকক পুৰস্কাৰ দিম যিয়ে আগতেই কিবা কৰি দেখুৱাব। লাষ্টত (শেষত) আহিও ফাষ্ট (প্ৰথম) হৈ দেখুৱাব। ভাৰতবাসীয়েও ৰেচ কৰক (দৌৰক)। কিন্তু তোমালোক তেওঁলোকতকৈ আগত যোৱা। বাপদাদাই সকলোকে আগত যোৱাৰ সুযোগ দি আছে। ৪ (আঠ) নম্বৰত আহি যোৱা। আঠগৰাকীয়েহে পুৰস্কাৰ পাব। এনেকুৱা নহয় যে কেৱল এজনে পাব। এনেকৈতো নাভাবা - লণ্ডন আৰু অষ্ট্ৰেলিয়াতো পুৰণা হয়, আমিহে এতিয়া নতুন হয়। সকলোতকৈ সৰু নতুন সেৱাকেন্দ্ৰ কোনটো? সকলোতকৈ কনিষ্ঠ যি হয় তেওঁ সকলোৰে প্ৰিয় হয়। এনেয়েও কনিষ্ঠসকলৰ বাবে কোৱা হয় - জ্যেষ্ঠসকলতো জ্যেষ্ঠই হয় কিন্তু কনিষ্ঠসকল পিতাৰ সমান হয়। সকলোৱে কৰিব পাৰে। কোনো ডাঙৰ কথা নহয়। গ্ৰীচ, টেম্পা, ৰোম এইবোৰ সৰু হয়। এওঁলোকতো বহুত উৎসাহত থাকোঁতা হয়। টেম্পাই কি কৰিব? টেম্পল (মন্দিৰ) নিৰ্মাণ কৰিবানে?। সেই ৰমণীয় সন্তানটি আহিছিল নহয় - তেওঁক কৈছিলো যে টেম্পাক টেম্পল কৰি তোলা। যিয়েই টেম্পালৈ আহিব সেই সকলোৱে প্ৰতিগৰাকী চৈতন্য মূৰ্তিক দেখি হৰ্ষিত হওক। তোমালোক শক্তিশালীসকল তৈয়াৰ হৈ যোৱা। কেৱল তোমালোক ৰজাসকল তৈয়াৰ হৈ যোৱা তেতিয়া প্ৰজা তৎক্ষণাত তৈয়াৰ হৈ যাব। অভিজাত পৰিয়ালৰ হওঁতে সময় লাগে। এয়া অভিজাত পৰিয়াল, ৰাজধানী তৈয়াৰ হৈ আছে প্ৰজাতো অনেক আহি যাব। ইমান আহি যাব যে তোমালোকে চাই চাই বিৰক্ত হৈ যাব। তেতিয়া ক'বা বাবা এতিয়া বন্ধ কৰা কিন্তু প্ৰথমে ৰাজ্য অধিকাৰী আসনধাৰীতো হৈ যোৱা। মুকুটধাৰী, তিলকধাৰী হৈ যোৱা তেতিয়াতো প্ৰজাইও হয় হুজুৰ বুলি ক'ব। মুকুটধাৰী নহ'লে তেন্তে প্ৰজাই কেনেকৈ মানিব যে এওঁ ৰজা হয়। অভিজাত পৰিয়ালৰ হওঁতে সময় লাগে। তোমালোকে ভাল সময়ত আহি উপস্থিত হ'লা যে অভিজাত পৰিয়ালত অহাৰ অধিকাৰী হৈ গ'লা। এতিয়া প্ৰজাৰ সময় আহিব। ৰজা হোৱাৰ লক্ষণবোৰতো জানা নহয় জানো। এতিয়াৰ পৰা স্বৰাজ্য অধিকাৰী বিশ্ব ৰাজ্য অধিকাৰী হৈ যোৱা।

এতিয়াৰ পৰা ৰাজ্য অধিকাৰী হওতাসকলৰ সমীপ আৰু সহযোগী হওতাসকল তাতো সমীপ আৰু ৰাজ্য চলোৱাত সহযোগী হ'ব। এতিয়া সেৱাত সহযোগী পাছত ৰাজ্য চলোৱাত সহযোগী। গতিকে এতিয়াৰ পৰা পৰীক্ষা কৰা। ৰজা হোৱা নে কেতিয়াবা ৰজা কেতিয়াবা প্ৰজা হৈ যোৱা! কেতিয়াবা অধীন কেতিয়াবা অধিকাৰী। সদাকালৰ ৰজা হোৱানে? তেন্তে তোমালোক কিমান ভাগ্যৱান হোৱা? এনেকৈ নাভবিবা যে আমিহে পিছত আহিছো। সেয়া পিছত অহাসকলে ভাবিব লাগিব। তোমালোক ভাল সময়ত আহি উপস্থিত হৈ গলা সেয়েহে লাকী (ভাগ্যৱান) হোৱা। এনেকৈ নাভবিবা আমি পাছত আহিছো সেয়েহে ৰজা হ'ব পাৰিম নে নোৱাৰিম! অভিজাত পৰিয়ালত আহিব পাৰিম নে নোৱাৰিম! সদায় এনেকৈ ভাবিবা আমি নাহিলে কোন আহিব? আহিবই লাগিব, নাজানো এয়া কৰিব পাৰিম নে নোৱাৰিম। নাজানো এয়া হ'ব নে কি হ'ব... এনেকুৱা নহয়। জানো যে আমি প্ৰতিটো কল্পতে কৰিছো, কৰি আছো আৰু সদায় কৰিম। বুজিলা!

কেতিয়াও এনেকৈ নাভবিবা যে আমি বিদেশী, এওঁলোক দেশী হয়। এওঁলোক ভাৰতীয়, আমি বিদেশী। আমাৰ পদ্ধতি বেলেগ, এওঁলোকৰ বেলেগ। এয়াতো কেৱল পৰিচয়ৰ বাবে ডবল বিদেশী বুলি কোৱা হয়। যেনেকৈ ইয়াতো কয় -এয়া কৰ্ণাটক বাসী হয়, এয়া ইউ পি বাসী হয়। হয়তো ব্ৰাহ্মণেই নহয় জানো। ভাৰতীয় হওক, বিদেশী হওক, সকলো ব্ৰাহ্মণ হয়। আমি বিদেশী, এনেকৈ ভবাটোৱেই ভুল। নতুন জন্ম লোৱা নাই জানো? পুৰণা জন্মতো বিদেশত আছিল। নতুন জন্মতো ব্ৰাহ্মণৰ কোলাত হ'ল। এনেকৈ কেৱল পৰিচয়ৰ বাবে কোৱা হয়। কিন্তু সংস্কাৰত বা বুজাত কেতিয়াও বেলেগ বুলি নাভবিবা। ব্ৰাহ্মণ বংশৰ নোহোৱা জানো! আমেৰিকা, আফ্ৰিকা বংশৰতো নোহোৱা। সকলোৰে পৰিচয় কি বুলি দিবা। শিৱ বংশী ব্ৰহ্মাকুমাৰ কুমাৰী। এটাই বংশ হৈ নগ'ল জানো। কেতিয়াও কোৱাত পাৰ্থক্য নাৰাখিবা। ভাৰতীয়ই এনেকুৱা কৰে, বিদেশীয়ে এনেকুৱা কৰে, নহয়। আমি একেই হয়। পিতা এজন। ৰাস্তা এটা। ৰীতি-প্ৰথা একেই হয়। স্বভাৱ সংস্কাৰ একেই হয়। তেন্তে দেশী আৰু বিদেশীৰ পাৰ্থক্য ক'ৰ পৰা আহিল? নিজক বিদেশী বুলি ক'লে দূৰ হৈ যাব। আমি ব্ৰহ্মা বংশী সকলো ব্ৰাহ্মণ হয়। মই বিদেশী, মই গুজৰাটী... সেইবাবে এয়া হয়। নহয়, সকলো এজন পিতাৰ হয়। এয়াইতো বিশেষত্ব হয় যে ভিন্ন-ভিন্ন সংস্কাৰ মিলি এক হৈ গ'ল। ভিন্ন-ভিন্ন ধৰ্ম, ভিন্ন-ভিন্ন জাতি-বৰ্ণ সকলো সমাপ্ত হৈ গ'ল। এজনৰ হৈ গ'লা অৰ্থাৎ এক হৈ গ'লা। বুজিলা! অচ্ছা।

সদায় সন্তুষ্টিৰ বিশেষত্বধাৰী বিশেষ আত্মাসকলক, সদায় সন্তুষ্টিৰ দ্বাৰা সেৱাত সফলতা লাভ কৰোঁতা সন্তানসকলক, সদায় ৰাজ্য অধিকাৰী তথা বিশ্ব ৰাজ্য অধিকাৰী শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, সদায় নিশ্চয়ৰ দ্বাৰা প্ৰতিটো কাৰ্যত এক নম্বৰ হওতা সন্তানসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

***বৰদান:-** সাধনবোৰক নিৰ্লেপ বা অনাসক্ত হৈ কাৰ্যত লগাওঁতা বেহদৰ বৈৰাগী হোৱা

বেহদৰ বৈৰাগী অৰ্থাৎ কাৰো প্ৰতি আসক্তি নাই, সদায় পিতাৰ স্নেহী। এই স্নেহভাৱেই অনাসক্ত কৰি তোলে। পিতাৰ স্নেহী নহ'লে অনাসক্তও হ'ব নোৱাৰে, আসক্তিত আহি যাব। যি পিতাৰ স্নেহী হয় তেওঁ সকলো আকৰ্ষণৰ পৰা নিলগত অৰ্থাৎ অনাসক্ত হ'ব - ইয়াকে কোৱা হয় নিৰ্লেপ স্থিতি। কোনো হৃদৰ আকৰ্ষণৰ লেপত (প্ৰভাৱত) আহোঁতা নহয়। ৰচনা বা সাধনবোৰক নিৰ্লেপ হৈ কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰে - এনেকুৱা বেহদৰ বৈৰাগী জনেই ৰাজস্বৰ্গ হয়।

***শ্লোগান:-** অন্তৰৰ সত্যতা-স্বচ্ছতা থাকিলে তেতিয়া চাহেব ৰাজী (তুষ্ট) হৈ যাব।

ওঁম্ শান্তি!!
